

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Præbendis. Consilium CCLXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

6. veniens; t. cum etiam ipsi fuisset promissa, imò reservata pensio, sic extingueretur, *Gigas de pens. q. 54.* Et quamvis pater recte stipuletur filio, §. *et vero Inst. De inutil. stipul.* tamen hic nulla est patris stipulatio, sed tantum nuda pro testimonio subscriptio. * Sanè ex denuntiatione evangelica aliquo modo succurri posse videtur D. Ioanni; quā per iudicem D. Petrus admonetur, ut promissioni suæ satisfaciatur, iuxta c. *novit De iudic.* Sed tamen tam certa non est hæc via, quin eam fallere possit D. Petrus le Comte, si non eum magis pudor, quā iuris vinculum ad observationem pactorum huiusmodi urgeat.

De Præbendis.

SUMMARIUM.

Pensionis continuatio per interdictum possessorium.

1. Appellatio à possessorio an permixta sit.
2. Appellari potest à recedentia.
3. Solutionem denegans spoliare, non turbare dicitur.
4. Interdictum retinendæ cui datur.
5. Pensionem successor in beneficio quando denegare possit.
6. Pensionis possessio quomodo acquiritur.
7. Pensionarius quando urgere possit successorem in beneficio ad continuationem solutionis.
8. Pensionarius an & quomodo cogere possit successorem in beneficio gravato ad promptam solutionem.
9. Exceptiones habentes locum in foro ecclesiastico debent etiam admitti in foro seculari.
10. Vsfuituaria an & quando debeat interdictum possessorium.
11. Solutio pensionis per tertium facta quando recipientem constituat in possessione.
12. Interdicto obtinere non potest qui clam possidet.
13. Beneficij non est successio.
14. Executionem assumere videtur quis legatum pro executione relictum agnoscit.
15. Possessio viutusa non prodest.
16. pensio literis non expeditur an peti aut solvi possit.
- 17-19. Signatura nuda quid operetur.
20. Regula Cancellaria Apostolica de non indicando lucris non expeditur.

CONSILIUM CCLXIX.

EXTRA controversiam id primum est in hac appellationis, seu reformationis causa, quæ in Amplissimo Regio Concilio introducta est pro parte D. Godefridi wyrtliet appellantis à sententia in Provinciali Concilio Flandriæ secundum D. Gerardum de Haen originalem Actorem lata, appellationem hanc, quamvis interposita sit à sententia super sola possessione lata, recipiendam & admittendam esse.

† Nam quamvis plurimi existimant à sententia super possessorio lata jure civili appellari non posse, l. 1. c. *Si de momen. possess.* & ibi gl. & Doct. Phil. Dec. conf. 28. pro tenuis nu. 2. usus tamen & praxis communis per totum orbem aliam facit constitutionis civilis, d. l. 1. interpretationem; ut appellari quidem possit, sed non obstante appellatione sententia executioni mandari possit: cum alioqui appellationis communis & regularis effectus

fit executionem impedire, ac iudicatum suspendere, l. *Tale pactum* §. 1. De pact. l. *Si causa c. De transaction.* eaque ex parte sententia super possessorio differat à sententia super petitorio, quæ appellationem remoratur, l. 1. *Nihil novan. Appel. interpos.* Vnde fit, ut quæ olim multis (idque rationibus non satis probabilibus) improbabatur Bartoli, in l. 2. De Appel. recip. sententia velut totius orbis communi consensu recepta sit, ut perinde appellari possit à possessorio, ut à petitorio, servato illo discrimine impediendæ, vel non impediendæ executionis, Bald. in l. 2. c. De Epif. audient. Panor. in c. Cum ad sedem de restit. spoliat. l. 1. conf. 187. circa primum vol. 2. Paulus Parisi conf. l. 108. De bono inter nu. 20. vol. 1. Rebuff. ad constitut. regias in de sent. execut. art. 5. Gl. 3. vol. 1. & in tit. de mater. poss. art. 5. Gl. 1. nu. 18. vol. 3. † Quinimò receptum est, quod in causa possessorij à decreto fiduciarie possessionis, seu recedentis appellari possit; quamvis non obstante appellatione executio decreti fiat, Rebuff. ad constitut. regis in de sent. execut. in prefat. nu. 28. & art. 1. gl. 14.

Præsupposita itaque facultate appellandi, queramus de appellationis iustitia. Agit Dominus Gerardus originalis Actor in hac causa interdicto retinendæ possessionis: contendit enim se manutentendum esse in possessione, ac saltem percipiendam annuam pensionis decem librarum Grosforum Flandriæ. † Quæ formula non admodum idonea & receptibilis videtur, cum ex denegata per debitorem solutione pensionis, quæ præstari solebat, interdictum potius recuperatorium, seu redintegrandæ possessionis competat, Phil. Dec. conf. 136. In causa Reverend. Gig. in tract. de pensio. c. 47. Guido Papa decis. 629. Qui enim denegat solutionem, non turbare possessionem, sed spoliare dicitur, & Querelam & ibi Doct. De elect. Ioan. Bapt. Ferrer. conf. 204. In causa D. Hieronymi n. 3. præsertim in hoc articulo, in quo qui debitor dicitur denegando solutionem non præterit se ejus rei, cujus possessionem interdicendo creditor retinere laborat, possessorem esse: cum nulla intelligi possit possessio proprii debiti, quo quis alij obstringitur; & debito ad debitorem reverso, per successionem, vel aliam causam, illud amplius non subsistat, sed protinus extinguatur, l. *Scribum* §. *aditio De solut.*

* Interdicti autem retinendæ possessionis usus, plerumque inter eos incidit, qui utrumque se possidere contendunt, l. 1. §. 1. versic. *sed si inter ipsos v. Vti possidet.* Vnde cum ineptitudo sit in formula petitionis & conclusionis; videtur quod non subsistat sententia secundum terminos & limites ejusdem ineptæ conclusionis lata; ut merito ab ea provocari poterit.

Sed ne laqueis, & scrupulosis formulae insistas, seposita illa consideratione, dicimus sententiam alijs ex causis injustam esse: ob id, quod quamvis pensionario per successorem illius, qui in reservationem pensionis consensit, & beneficium, super quo assignata est pensio, possidet, non possit denegari solutio, & continuatio solutionis pensionis, quam prædecessor ejus pluribus annis solvit, Decius d. conf. 136. & deneganti occurrere possit executivo remedio spolij solutionis, & redintegrationis possessionis, Guido Papa d. decis. 629.

629. *Gigas d. quest. 47. & cons. 32. Integerimum nu. 3. cor. decis. 11. alias est 3. Nota quod sicut De reser. spoliator. in antiq. idem tamen non obtinet, cum neque is, qui reservationi pensionis consentit, neque ejus successor, qui denegando spoliare dicitur, numquam hujusmodi pensionem solverunt;*

6. ¶ sine solutione enim non potest hujus juris in corporalis aliqua possessio acquiri. Constitit etenim hujusmodi jus ante solutionem in terminis nudi juris & nudæ obligationis; & in incorporabilibus iuribus, ut illorum non vera (quia id fieri non potest, l. 3. in princ. De acquir. possess.) sed quasi possessio acquiratur, requiritur usus, & exercitium juris ipsius, concurrente scientiâ, patientiâ ac voluntate illius, qui ad hujusmodi iuris præstationem obligatur, l. si ego §. 1. De public. in rem act. l. 3. §. data De usufructu. Sic quod in annua præstatione ad adipiscendam illius possessionem requiratur factum præstantis, seu solventis, & recipientis, Angel. in l. si servus testamento De stipul. servor. DD. in l. si certis annis C. De pact. Castren. in l. Regulariter nu. 9. De petit. hered. Iam verò in proposito evidenter constat, D. Ludovicum vanden Eynde, qui in hujusmodi pensionis reservationem consensisse dicitur, in vita sua numquam solvisse hanc decem librarum pensionem, imò nec debite solvere potuisse: ita enim concepta invenitur ea reservatio, ut illius obligatio condicionalis, & ex die fuerit, contra facta scilicet post mortem Ponti de Wingincourt, l. 4. Quando dies leg. vel fideicommissi ced. ita quod vivente Ponto obligatio perfecta non fuerit, multò minus possessio aliqua hujus annuæ præstationis prætexi, aut usurpari potuerit, l. cedere diem De verbor. signifi.

Cum igitur Pontus, vel postero vel eodem die mortuus sit, quo Dominus Ludovicus, non potuit Domino Ludovico cedere aliquis dies solutionis; quasi quoad ejus personam extincta obligatione. Quod etiam Actor aperte dicit, quatenus allegavit primum terminum solutionis ex dicta reservatione Pontificia sibi cessisse in festo Nativitatis Christi anno 1559. ante quem, mense Augusto Dominus Ludovicus hac vita excesserat. Ita quod certum sit, Actorem jus possessionis alicujus, ex aliqua solutione, vel ipsius Rei, ejusdemque moderni possessoris, vel ejus, qui pensionem constituit, seu in ejus reservationem consensit, prætexere, aut constituere non posse. Qui Dominus Ludovicus auctor hujus pensionis, cum sit immediatè antecedens possessor & prædecessor Domini Godfridi Rei hujus causæ in Canonatu Rotnacenſi, super cujus fructibus hæc pensio reservata dicitur, certo certius constat, hanc possessionem causam non esse fundatam ex solutione aut præstatione prædecessoris ipsius Rei, * quod tamen omnes, qui possessionem interdictum pensionario concedunt, adversus novum beneficii, ex quo pensio præstanda est, possessorem, qui ipse numquam adhuc solvit, requirunt; ut scilicet constet de præteritis ac solutis præstationibus factis per prædecessorem: & sic quidem, ut plerique unicam, aut alteram præstationem ad inducendam hanc quasi possessionem non sufficere existiment, sed requirant longi temporis, hoc est plurium annorum per perceptio-

nem solutionis per prædecessorem factæ, possessionem; Gigas d. q. 47. nu. 4. Dec. d. cons. 136.

Vnde etiam in usu ex genere pensionis, ac procedendi contra successorem in beneficio hoc observatur, ut Executor gratiæ seu bullæ reservatæ pensionis non possit possessorem beneficii, opponentem se petitioni pensionis, cogere ad promptam & paratam solutionem, in limine iudicii ante plenam causæ cognitionem, si pensionarius non fuit in possessione percipiendi pensionem ab ipso possessore convento, vel ejus prædecessore, Lud. Gomez in compendio utriusque signaturæ apostolicæ inserto in commentariis ad reg. Cancell. de non iud. iux. for. suppl. cum ei oblatum non possit exceptio vel replicatio voluntariæ solutionis. Vti etiam ijs causibus Pontifex in commissionibus causarum super nullitate vel appellationis, vel pensionis non solet inserere clausulam, sine retardatione solutionis pensionis: non enim æquum bonum est, ab executione contra eum incipere, qui neque obligationis auctor est; neque solvendo Adversarium in quasi possessione constituit; neque ex solutione aliqua sui prædecessoris possessionem aliquam antecedentem agnoscere cogitur.

Quod merito in calculo sententiæ, à qua pro. 9 vocatum existit, in diligenti consideratione haberi debebat: quæ enim exceptiones agenti in foro Ecclesiastico oblatæ, & remorari possunt, in iudicio seculari non contemni, sed admitti debent, c. si de except. lib. 6. Neque verò magis summarium esse potest seculare iudicium interdicti possessorii, quàm executivi processus, quem iudex Ecclesiasticus in executione literarum Apostolicarum reservatæ pensionis adversus possessionem beneficii facere solet. Cum igitur certum sit, neque ex capite Domini Ludovici constituentis, & prædecessoris; neque ex persona Domini Godfridi successoris, & possessoris, ullam constitui posse hujus pensionis possessionem; quia neuter solvit, nec ab alterutro Actor solutionem recepit; non potest ulla iusta esse occasio manutenendi Actorem in possessione, aut illum restituendi ad possessionem, quam numquam habuit, l. 1. §. interdictum & §. eum qui de vi & vi arm. cum interdicti extrema hic deficient, possessio scilicet ex parte interdicentis seu manuteneri, aut restitui petentis, & turbatio ex parte Rei conventi. Turbari enim quo modo potest, quod non est? & qui non accepit, sed accipere prohibetur possessionem, quomodo dici potest illam amittere, aut in ea turbari, d. §. eum qui? * Quemadmodum contingit in usufructu, qui etiam incorporeale jus continet, quamvis existenti in exercitio, ac possessione usus fructus, si turbetur aut deiciatur, detur interdictum possessorium, non datur tamen, si ab initio volens incipere uti frui, prohibeatur; sed petitorio iudicio contendere debet adversus resistentem, aut denegantem patientiam utendi fruendi, l. idem est §. uti frui De vi & vi arm.

Neque præmissis obstat, aut possessionem Actoris aliquam facit, multò minus iustificat, quod Dominus Hubertus vanden Eynde frater Domini Ludovici, & testamenti per eum conditi Executor pro duobus annis hujusmodi pensionis solutionem Actori fecerit: ¶ nam quamvis so-

vis solutio pensionis per tertium nomine possessoris beneficii facta pensionario id sciente & non contradicente, censetur facta de eius voluntate, ut per huiusmodi solutionem pensionarius dicatur esse constitutus in possessione pensionis, *Rota decis. 23. nota quod ubi aliquis in antig. non presumitur tamen idem nisi scientia probata possessoris, cum ignorantia presumatur. l. Verus De probat. nec juris ratio patitur, ut alteri per alterum iniqua conditio inferatur, l. Non debet alteri De reg. iur. aut alterius factum alteri noceat, l. factum eod. tit.*

Deinde hoc quoque verum est, in interdicto ¹² *manutinentiæ*, sive *Vti possideris*, neminem obtinere posse, qui clam possessionem adversus adversarium obtinuit, *l. 1. in princ. & §. perpetuo & §. fin. D. Vti possideris*, hoc eo ignorante, quem sibi controversiam facturum possessor suspicabatur aut suspicari poterat, *l. Clam possidere De acquir. possess.* quia clandestina possessio vitiosa est, & ad interdicendum, seu manutendum insufficientis, & indidonea, *vid. in d. l. Clam possidere*. Quod autem clandestina sit non tantum ex eo constat, quod illius scientia Reus non habuerit, sed ex eo quoque & potissimum, quod per collusionem Domini Huberti & Actoris sit facta huiusmodi solutio ex fructibus, qui domui mortuariæ D. Ludovici debebantur, non ex fructibus rei conventi: sic quod dici non possit huiusmodi solutio esse facta per possessorem beneficii, ¹³ Beneficij enim possessio, quam D. Ludovicus habuit, statim in momento mortis eius extincta fuit, *l. Cum haeredes & ibi Paul. de Castro De acquir. possess.* & in haeredes continuari non potuit per aliquem hereditatis apprehensionem, quia beneficii, ut aliarum rerum profanarum, non est successio, *c. 1. De praeben. tam quoad possessionem, quam quoad titulum, c. 1. De praescript. Gigas conf. 43. Metuo frasserius nu. 8. & beneficii possessio sine canonica institutione obtineri non potest, c. 1. De reg. iur. lib. 6. nec sine institutione, aut titulo saltem colorato quisquam ad possessionem beneficii pervenire, multo minus in eo manuteneri potest, Rebuff. ad consil. Reg. de caus. benef. possess. art. 1. gloss. 1. in princ.* Sic quod solutio facta per D. Hubertum non possit dici facta à possessore beneficii, ex quo praestanda est pensio: ideoque nec causare debet possessionem huiusmodi solutio adversus verum beneficii possessorem, hoc est ipsum Reum, qui in beneficii possessione tempore huiusmodi solutionum per tertium factarum fuit: praesertim quia, ut dicere cepimus, sit facta per collusionem inter D. Hubertum & Actorem, qui ambo erant Executores testamenti D. Ludovici, quique virtute executionis horum duorum annorum fructus ad domum mortuariam D. Ludovici pertinentes perciperunt: ita quod Dominus Gerardus Actor sibi magis solvisse, quam ab alio accepisse solutionem videatur; cuius generis solutio possessionem causare non debet: eoque respectu frivola sit allegatio Actoris, dicentis sibi per D. Hubertum esse solutum. Et perinde etiam frivolum, minusque verum, quod allegat se non fuisse dicti testamenti Executorem, neque domus mortuariæ administrationem habuisse: contrarium enim convincit ipsa dicti testamenti dispositio; quæ aper-

tam continet deputationem Executorum, tam de persona D. Gerardi Heen, quam Domini Huberti. Et quoad administrationem, seu suspensionem executionis, quamvis illam Actor neget, de illa tamen satis constat per exhibitionem rationum, quæ Capitulo Rotnaccensi factæ sunt de administratione domus mortuariæ dicti Domini Ludovici. Etsi enim inscriptio, seu intitulatio illarum per collusionem Actoris & D. Huberti, ut possessio hac colorari, & factæ solutiones pro dicta pensione ad commodum Actoris sustineri possent, sic concepta sit, quasi D. Hubertus solus suscepisset, & solus administraverit; in istis tamen rationibus inveniuntur inter alia adscripta hac verba: *Item duobus suis testamentariis Executoribus legavit singulis quatuor lib. gross. & quod Actori solum fuerit quod D. Ludovicus ei pro labore executionis legavit; ex cuius legati solutione, & receptione, certissima juris praesumptio constat Actorem suscepisse onus executionis, Ioannes Iacob. de Cambis in ut. de execut. vlt. vol. in 1. 14 parte nu. 38. * Quemadmodum tutor accipiendo legatum ex testamento, in quo tutor datus est, tutelam suscipere intelligitur, ita ut à sic suscepta tutela se postea excusare non possit, l. post legatum §. amittere De his, quibus ut indig. & cum de susceptione constat, de administratione quoque indubitate praesumendum sit; quia ad illam omnino tenetur, postquam semel suscepit, c. Ioan. 15 De testa. 7. Sic quod evidentissimè elucet collusio inter Actorem & Dominum Hubertum; ideoque etiam non possit ex hac solutione constitui iusta & non vitiosa possessionis aliquod initium, sed tantum clandestinæ; quæ potissimum in his, quæ incorporalia sunt, & in iure consistunt, nihil operatur, Bald. in l. 1. nu. 12. C. De usufructu, ut generaliter vitiosa est possessio, & praesertim clandestina, nec prodest agenti ex illa adversus eum respectu cuius clandestinè obtenta est, l. 1. in fin. D. uti possid. l. 1. C. eodem, Carolus Ruin. conf. 18. In causa & lite nu. 6. vol. 4. Quæ collusio nis detectio ob id evidentior hic est, quod Dominus Hubertus pro hac pensione etiam satis obligatus fuerit. Constat enim quod D. Hubertus promissionem fecerit procurandæ reservationis huius pensionis, super hoc canonicatu, & de promissione D. Ludovici nusquam aliter constat, quam ex instrumento, quod post conclusionem in causa reproductum est de praestito consensu per Ioannem Pratensem in Romana Curia: ex quo tamen de mandato D. Ludovici neque probatio, neque praesumptio elici potest; quia mandatum cum facti sit, numquam praesumitur, sed probari debet. ¹⁶ Deinde hoc quoque ad vitium, imò de defectum possessionis, quam Actor praetexit, plurimum facit, quod de reservatione huius pensionis non constat nisi per nudam signaturam. Iam verò ab omnibus ferè inceptum est, quod pensio nec exigi nec recipi, nec solvi possit in foro judiciali literis seu Bullis non expeditis. Quamvis enim controversum id faciat Hieronymus Gigas, in tract. de pensionib. q. 34. existimetque in foro poli, & conscientiae solâ signaturâ obtentâ pensione persolvi, & recipi salva conscientia posse: in foro tamen judiciali id non obtinere tradit, d. quasi 34. & ex*

ven. 8. Obstat enim regula Cancellarie Apostolicæ, quæ vetat Iudices judicare secundum nuda signaturas, nisi bullis expeditis, *regula de non iud. iuxta formam &c.* Quod tamquam avaritiâ plenum, & ad commodum Officialium Romanæ Curie inventum etsi quidam calumniantur, summam tamen juris rationem habet. Nam nuda signatura, quæ nihil aliud est, quàm supplicis libelli annotatio, seu admissa supplicatio, per se informis est; & continet tantum futura gratiæ præparamenta, non etiam illius observationem, aut perfectionem; hoc est plenum consensum Papæ, vel Principis: sic quod gratia tunc primum obtineatur, cum literæ expeditæ sunt. Ideoque refert Ludovicus Gomefius, *ad reg. Cancell. de non iud. iuxta form. lit. q. 1. nu. 1.* Baldum nudam signaturam embrioni comparasse; quasi interea quàm literæ expeditæ non sunt, perfectionem nullam habeat gratia; non magis, quàm contractus, quem convenit in scriptis fieri, perfectus dici potest, quamdiu in mundum redactus, & omnibus numeris ac partibus absolutus non est; etiamsi consensus partium adfuerit seu interverit, *Bald. in c. 1. Per quos fiat investitura per l. Contrarius C. De fide instrum.* Ideoque regulam illam Cancellariæ Apostolicæ dicit juri communi conformem esse, secundum quam ita aliquoties ex facto consultus respondit Oldradus, *conf. 324. Factum tale, conf. 325. Thema questionis, conf. 326. Quod articuli, & conf. 328. Ad idem.* Cui quoque consonat, quod respondit Marianus Socinus, *conf. 41. Viso indulto nu. 4. vol. 3.* quod quamvis essentia, & substantia gratiæ in supplicatione, seu annotatione ac signatura ad supplicationem consistit; exercitium tamen non permittatur, nisi expeditis literis.

Quæ dubitationem non habent, ubi quæ consentit in reservationem, specialiter per alium contractum non promissit solvere visâ nudâ signatura (ut vulgò fieri solet per instrumentum, quod vocant in forma camera) sed simpliciter consentit in reservationem, seu assignationem & literarum expeditionem conjunctim; uti hic factum esse actor negare non potest, cum in instrumento præstiti consensus, per Ioannem Pratensem, quod post conclusionem in causa Actor exhibuit, sic scriptum invenitur, *Consensit assignationi & literarum expeditioni*; ipsaque supplicatio pro obtinenda hac reservatione (quæ per Actorem profertur) in fine contineat literarum expediendarum mentionem.

Sic quod in concursu, & conjunctione horum duorum sufficere non possit sola signatura, *l. si heredes plures De condit. instir. ne quidem ex voluntate ipsorum contrahentium.* Vnde quod de differtentia Iudicij petitorij & possessorij quidam tradunt, *Gomef. ad reg. cancell. de non iudic. iuxta form. lit. quasi. 5. Cassad. decis. 8. de res. spol. Hieron. Gig. in tract. de intrus. nu. 34.* ut in illo non sufficiat nuda signatura, in isto sufficiat, hic quoque locum habere non potest, ob ipsius contractus & consensus partium extensionem, extensam scilicet ad assignationem, & literarum expeditionem. Neque sane possessorij Iudicij tantus favor esse debet in proposito, propter multas concurrentes

circumstantias, quæ (ultra defectum possessionis, quæ adversus Reum in persona Actoris nulla umquam fuit) notorium defectum juris partis agentis detegunt. Quot enim hæc concurrunt resignationes? quot siquæ ac simulatæ permutationes interpositis beneficiolis, quæ vulgò de Peritica dicuntur, & nullius valoris sunt? ut ex uno beneficio (cujus Actor fructus fatetur non excedere viginti aut viginti quinque libras grossorū) Dominus Ludovicus pensione triginta librarum gravetur, & ex voluntate ejusdem D. Ludovici partim sibi, partim duabus alijs personis sibi gratis provideatur: quæ nimis apertè sunt in rebus Ecclesiasticis nundinationes, & velut mercimonia, ne per sæculares quidem Iudices propter nimium abulum toleranda; multo minùs per arresta & sententias fovenda; cum nec ipse Actor ausus fuerit Pontifici ex primere verum vacationis ex causa permutationis modum, narrato modo vacationis per simplicem resignationem; neque etiam hujusmodi triginta librarum annuarum promissionem, factâ illarum per distinctas supplicationes separatione. Quibus hoc quoque adjiciendum, non satis convenire datam signaturam cum permutatione per Capitulum Rotnacen- se admissâ & subsecutâ collatione Domino Ludovico factâ; data enim signaturæ videtur anterior, ut ex collatione datarum deprehendere licet. Quæ omnia latius & minutius excuteremus, nisi causa in manibus tam oculatorum peritorumque Dominorum versaretur. Finem igitur faciendo dicimus, sententiam, à qua provocatum est, injustam esse, eamque ob hoc in provocatorio iudicio retractandam & secundum Reum nunc provocantem per omnia judicandum.

De Præbendis.

SYMMARIUM.

Pensionis solutio.

1. Pensionis dies quando cedat.
2. Pensiones cessa & non exacta cui debeantur mortuis pensionariis.
3. Pensio quomodo dividatur inter proprietarium & heredes usufructuarij.
4. Fructus beneficiorum an ad heredes defunctorum clericorum pertineant.
5. Fructus beneficij dignitatem & administrationem habentis futuro successoris reservantur.
6. Casus insolitus non continetur sub generali casuum remissione.

CONSILIUM CCLXX.

AD questionem pro parte Reverendi Domini Abbatis Monasterij S. Petri Gandavenfis propositam super solutione pensionis annuæ per Sedem Apostolicam super fructibus dicti Monasterij reservatæ, nobis infrascriptis hoc modo respondendum videtur.

Et primò quidem ad illam, quæ quæritur, cui & qua ratione faciendâ sit solutio dictæ pensionis pro anno illo, quo Reverendissimus D. Episcopus Iansenius in nono ejusdem anni mense defunctus est, an illius in eodem Episcopatu Gandavenfi successoris; an verò illius heredibus; & si his, pro qua parte, an pro dimidio tantum anno, nondum